

indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til personskattelovgivning i EU.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 9/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg har tidligere redegjort for formandskabets forslag på skatteområdet. I det seneste traktatudkast er der nu også indeholdt et fransk-tysk forslag, som er mere vidtgående. Jeg anser det for helt udelukket, at dette forslag kan vedtages. Jeg vil derfor koncentrere mig om formandskabets forslag, der har været genstand for grundige overvejelser.

Lad mig gentage fra en tidligere diskussion: Direkte skatter er i dag reguleret ved anvendelsen af artikel 94 i EF-traktaten, vel at mærke i det omfang det direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion, og der er flere eksempler på direktiver om direkte skatter vedtaget med hjemmel i artikel 94. Jeg kan nævne:

Direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes myndigheder inden for direkte og indirekte skatter, direktivet om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra de forskellige medlemsstater og direktivet om fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver, ombytning af aktier vedrørende selskaber i de forskellige medlemsstater.

Faktisk er regulering af direkte skatter det eneste, som artikel 94 i dag anvendes til. Derfor foreslår formandskabet, at bestemmelsen udgår, såfremt direkte skatter til gengæld indskrives i artikel 93. Formandskabets seneste forslag bygger da også på den nuværende formulering i artikel 94.

Det foreslås, at Rådet kan vedtage bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstater-

nes love og administrative bestemmelser om direkte skatter i det omfang, det er nødvendigt for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion. Eneste forskel er, at direkte skatter nævnes eksplicit, og at man ikke længere taler om det fælles marked, men om det indre marked.

Det er vores vurdering, at disse ændringer ikke udvider muligheden for at regulere direkte skatter. Rådets juridiske tjeneste har da også under forhandlingerne udtalt, at der faktisk er tale om en lille indsnævring i forhold til, hvad der gælder i dag, hvor direkte skatter reguleres ved at anvende en generel harmoniseringsbestemmelse.

Som eksemplerne viser, er der ikke med anvendelse af artikel 94 vedtaget direktiver om personskatter. Det skyldes, at det i artiklen kræves, at reguleringer skal have direkte indvirkning på det fælles markeds oprettelse eller funktion. Det begrænser selvsagt mulighederne for at vedtage bestemmelser om personskatter. Det ændrer formandskabets forslag ikke på, og jeg vil sige: snarere tværtimod.

Endelig vil jeg gerne bemærke, at der ikke er nogen udsigt til, at Kommissionen skulle fremsætte et direktivforslag om harmonisering af personbeskatningen med hensyn til skatternes størrelse og skattesystemets opbygning. Tværtimod er det, man nu drøfter, et direktivforslag, der skal forhindre skattesnyd og skatteunddragelse på personskatteområdet, nemlig direktivet om beskatning af opsparing. Formålet med dette direktiv er netop at sikre, at medlemslandene kan håndhæve de regler for beskatning af kapitalindkomst, som de selv har fastsat. Det sker ved, at der indføres pligt for medlemslandene til at udveksle oplysninger om bankindeståender og depoter, der tilhører skatteydere i andre medlemslande. Dette forslag kan vi fra dansk side fuldt ud støtte.

Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte forslaget til folketingsbeslutning.

Jens Peter Verner (S):

I bemærkningerne til beslutningsforslaget henvises til bilag 2 til Europaudvalget, hvori udenrigsministeren har givet en redegørelse for EU-formandskabets forslag om flertalsafgørelser.

Som det fremgår, fastholdes der enstemmighed på skatteområdet på en række nævnte områder som harmonisering af love, administrative bestemmelser vedrørende afgifter og indirekte skatter. Ligeledes fastholdes der enstemmighed vedrørende bestemmelser om indbyrdes tilnær-

melser af medlemsstaters love og administrative bestemmelser om direkte skatter.

Og så er der omtalt, hvor der lægges op til kvalificeret flertal, hvor der er tale om at undgå skattesvig, hvor der er tale om at undgå skatteundragelser, og hvor der er tale om tekniske ajourføringer. Der lægges også op til kvalificeret flertal vedrørende teknisk ajourføring i forbindelse med merværdiafgifter, punktafgifter, kapitaltilførselsafgifter. Det vil sige, der på det område jo ikke er væsentligt nyt i forhold til det gældende.

Der laves også en negativ afgrænsning, således at det afklares, at merværdiafgiftens omfordeling af momsindtægter mellem medlemsstaterne ikke er omfattet af nogle regler for flertalsafgørelser.

Der er altså ikke lagt op til en harmonisering af personskatten i EU, men der er lagt op til et samarbejde for at forhindre skattesnyd og skatteunddragelse på personskatteområdet. Og det er nu også på det seneste aftalt, at der skal udveksles oplysninger om bankindeståender, der tilhører skatteydere bosiddende i andre lande, altså et initiativ, der sikrer, at der ikke ligger penge i bankindeståender, som man ikke har kendskab til.

Vi synes i Socialdemokratiet, at man under disse forhandlinger er på rette vej. Det var også det, som udenrigsministeren jo gennemgik i sit indlæg, som jeg i øvrigt støtter fuldt ud, og Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Charlotte Antonsen (V):

Vi kan heller ikke hjælpe Enhedslisten med et veto til dette forslag. Traktatartiklen, artikel 94, har allerede været brugt som grundlag for at lave regler på skatteområdet, som udenrigsministeren lige har gennemgået, så alene af den grund er det jo alt for sent at forsøge at nedlægge veto. Løbet er kørt.

Dernæst må jeg sige, at Venstre ikke har den store frygt for det danske skattetryk. Vi har i forvejen det højeste skattetryk i verden. Vi har de fleste skatter og afgifter i verden, så uanset hvad man skulle kunne finde på i EU af minimumsbeskatning, ville det jo aldrig komme til at berøre os på nogen praktisk måde. Så vi er ikke særlig bange for, hvad der sker på det her område.

Når det så er sagt, synes vi faktisk, at det, formandskabet lægger op til, er en god idé, nemlig en klargøring af den artikel, der regulerer skatteområdet i stedet for artikel 94, som man kan

kalde en slags gummiparagraf, der kan regulere alt muligt inden for Fællesmarkedet, selv om den, som det blev nævnt, hidtil kun har været benyttet til en regulering på skatteområdet.

Vi synes altid, det er en god idé at klargøre i stedet for at benytte gummiparagraffer. Så derfor støtter vi faktisk formandskabets forslag, fordi vi mener, at det så bliver lettere for befolkningen at se, at EU altså kan lave regulering på skatteområdet, ikke alene på indirekte skat, som det fremgår eksplicit i dag.

Vi tror ikke på, at det nogen sinde bliver relevant. Vi har ikke fantasi til at forestille os, at der nogen sinde skulle være behov for en harmonisering af nogle skattesystemer. Det er ikke et grænseoverskridende problem, og derfor er det ikke nødvendigt, at man regulerer det i EU.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tager kun ordet på nuværende tidspunkt, fordi fru Charlotte Antonsen kom med den påstand, at toget var kørt på personskatteområdet i EU. Selv om den danske befolkning ganske vist aldrig har fået noget at vide om det, så er personskatter underlagt EU, og derfor er det for sent nu at komme og nedlægge veto.

Men det er da heldigvis sådan, at hvis der er et flertal i den her forsamling, som ønsker at nedlægge et veto, så kan det faktisk endnu nås, fordi det på det her område indtil nu kun er enstemmighed, der kan bruges. Der er ikke indført flertalsafgørelser, selv om Frankrig og Tyskland altså nu presser hårdt på for at få det, også på de direkte personskatter. Men der er faktisk stadig væk enstemmighed. Og vi foreslår, at man bruger enstemmigheden til at nedlægge veto, hvis der kommer nye forslag, og vi foreslår altså også, at man nedlægger veto mod nye traktatbestemmelser.

Så det kan være, at fru Charlotte Antonsen ikke synes, vi skal nedlægge veto, men det er forkert af hende at give befolkningen det indtryk, at vi ikke kunne, hvis vi ville.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Keld Albrechtsen ved udmærket godt, at artikel 94 har været benyttet til at regulere personskat, nemlig som det blev nævnt: Direktivet om gensidig bistand ved opkrævning af direkte og indirekte skatter. Så det har allerede været benyttet, og derfor er det for sent. Hr. Keld Al-

brechtsen har sovet i timen, og han burde aldrig have fremsat det her forslag.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Enhedslisten fremsætter her et typisk parade-forslag, der alene har til hensigt at skræmme vælgerne ved at påstå, at EU kan harmonisere personskattelovgivningen. Dette er ikke tilfældet.

Som fremhævet utallige gange er der indskrevet i Traktaten, at det enkelte medlemsland skal have mulighed for at føre sin egen fordelingspolitik, jf. erklæringen fra Det Europæiske Råd i Edinburgh. Dette er yderligere suppleret med Folketingets vedtagelse den 5. oktober 2000, hvor regeringen pålægges ikke at acceptere eventuelle traktatændringer, der undergraver det danske velfærdssystem.

Som udenrigsministeren har svaret Enhedslisten, er der ikke meget nyt under solen i for-mandskabets forslag. At EU forsøger at lave fælles aftaler om grænseoverskridende problemer, f.eks. minimumsbeskatning af renteindtægter af opsparing, så man ikke usolidarisk kan gemme pengene på hemmelige konti, er efter vores mening kun positivt.

Vi er ligeledes tilhængere af, at man laver en udtømmende liste over området med miljøafgifter, hvor man kører med minimumssatser og beslutter med kvalificeret flertal. Hvis miljøafgifter skal batte noget, nytter det ikke, at Danmark stiller sig i spidsen og lukker danske virksomheder med brandskatning.

Enhedslistens forslag er usammenhængende og giver ikke et retmæssigt billede af, hvad for-handlingerne egentlig drejer sig om. Personbeskatning er et nationalt anliggende, og vi bestemmer selv vores fordelingspolitik.

Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, som vi mener hviler på et fejlagtigt grundlag.

Knud Erik Hansen (SF):

Da vi tidligere diskuterede Enhedslistens forslag om beslutning vedrørende handelsaftaler, havde jeg nogle betragtninger om, hvordan vi kan køre forhandlingerne under regeringskonferen-cen, og dem synes jeg faktisk også gælder på det her område. Altså, det gælder klart om løbende

at følge med i, hvad sker der af bevægelse i for-handlingsspillet, og hvor der er grund til, at vi giver nogle klare meldinger, hvis det er ved at gå i forkert retning.

Det er nu ikke denne her bestemmelse, der bekymrer os mest. Det er klart, der kan være en diskussion, om det nu er yderligere suverænitetsafgivelse eller ej. Jeg synes, det er lidt utydeligt. Den står ikke eksplicit nævnt i artikel 94; nu kommer den til at stå der. Men hvis substansen er, at det ikke betyder, man faktisk skal vedtage ekstra, jamen så er der måske ikke reelt tale om yderligere suverænitetsafgivelse; men det er jo i sidste ende også et spørgsmål om en juridisk vurdering, om man synes det.

Det, der måske også er spørgsmålet, er, om det er den her artikel, vi fra Danmarks side skal lægge mest vægt på bliver ændret. Der står faktisk fortsat, at man kun kan vedtage ved enstem-mighed. Vi havde ønsket i SF, at man på sel-skabsskatteområdet kunne gå videre og få fler-talsafgørelser om minimumssatser på selskabs-skatte. Det har vi så ikke fået, og det kommer nok heller ikke igennem, men hvis vi kan holde det lidt i live, så er der da en mulighed for via den her paragraf stadig væk at lægge pres på nogle af de lande, der ikke vil være med. Jeg ved godt, England står stejlt på, at de ikke vil være med, så det er sikkert lidet sandsynligt, men det åbner da stadig væk mulighed for, at vi kan læg-ge det pres. Det er stadig væk en artikel, der gælder enstemmighed.

Det er klart, og det synes jeg da også, hr. Keld Albrechtsen må tage som et tilsagn – det vil jeg godt give som tilsagn fra SF's side – at vi ikke ønsker en artikel, der åbner op for personskat-ter. Men jeg hører faktisk også, at hvis regerin-gen kom hjem med en artikel, som åbner op for personskatter, så tror jeg faktisk, at det vil møde ganske stor modstand. Og den modstand vil vi da også støtte, hvis det viser sig at blive tilfæl-det.

Birthe Skaarup (DF):

Da vores ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke kan være til stede her i salen, har jeg lovet at fremføre følgende:

Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag. Vi finder ikke, at EU skal blande sig i danske skat-teforhold, hverken i forhold til skattesystemets opbygning eller i forhold til skatternes størrelse.

De ændringer, vi ønsker af det danske skatte-system, skal gennemføres af det danske Folke-

ting på baggrund af ønsker i den danske befolkning og ikke gennem styring fra Bruxelles.

Beslutningsforslag nr. B 40 gør det klart, at Danmark ikke vil finde sig i indblanding udefra i forhold til den måde, vi organiserer os på, og denne holdning støtter vi i Dansk Folkeparti.

Derfor fuld støtte her fra Dansk Folkeparti.

Susanne Clemensen (CD):

Vi er naturligvis i CD meget enige med de andre ordførere, der har anført, at personbeskatning er og skal være et nationalt anliggende. Det fremgår jo også af den Edinburghaftale, vi har om det, og de drøftelser, vi siden hen har haft, bl.a. omkring folkeafstemningen her den 28. september 2000.

Så jeg skal nøjes med at henvise til det, som udenrigsministeren lige har sagt her i dag, og som vi fuldt ud støtter. Vi kan derfor ikke se nogen grund til at støtte det her beslutningsforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Heller ikke Det Radikale Venstre kan hjælpe Enhedslisten med støtte til dette forslag, og det kan vi først og fremmest ikke, fordi vi simpelt hen er uenige i hensigten.

Bestemmelser, som bliver taget vedrørende beskattningen i EU-sammenhæng, skal have indvirkning på det indre marked, for at EU kan have noget med dem at gøre. Og det er der faktisk adskillige bestemmelser på skatteområdet, der har.

Jeg vil godt nævne det seneste gennembrud, nemlig rentebeskatningen, som netop er blevet vedtaget i Ecofin.

Det er simpelt hen intet mindre end et gennembrud, at det er lykkedes at overtale nogle af de lande, der i mange år har haft bankhemmeligheder, til at indgå en aftale med andre EU-lande om, at man kan ikke gemme sine sparepenge og unddrage dem beskattning i et andet EU-land. Det er simpelt hen et gennembrud for solidariteten. Og jeg forstår ikke, hvordan Enhedslisten fuldstændig kan se bort fra denne landvinding. Men det er jo selvfølgelig et rent religiøst spørgsmål, som jeg har opgivet at indoktrinere hr. Keld Albrechtsen om.

Der er altså som sagt begrænset kompetence til EU på dette område, der er også enstemmighed på områderne, og vi har ingen betænkeligheder ved at gå videre ad den vej.

Men vi vil godt sige, at uanset der ikke er stor kompetence på området til EU, så nærmer skat-

tesystemerne sig jo hinanden alligevel, og den nys indgåede aftale om rentebeskatning er jo en illustration af dette. Det hænger jo simpelt hen sammen med, at personer – især yngre personer – rejser over hele EU, tager arbejde i kortere eller længere tid i de andre EU-lande og derfor selvfølgelig bliver opmærksomme på forskellene i beskattningen i de forskellige lande.

Det afspejler sig selvfølgelig også i de enkelte landes beslutningsprocesser, at der er grupper af arbejdstagere, som rejser meget mellem de forskellige lande og derfor bliver opmærksomme på de forskelle, der er. Det er ganske naturligt, at det så bagefter afspejler sig i den lovgivning, som de enkelte landes parlamenter vedtager.

Jeg kan blot henvise til den pinsepakke, som vi også har gennemført sammen med Enhedslisten og SF, hvor vi jo bl.a. efterhånden har fået oparbejdet et ganske stort arbejdsmarkedsbidrag, som er noget nyt, fra begyndelsen af 1990'erne, og hvor vi begynder at efterligne de øvrige europæiske lande.

Kim Behnke (FRI):

Beslutningsforslag nr. B 40 fra Enhedslisten har kun én mangel: Det er ikke vidtgående nok.

Efter vores opfattelse skal det danske nej ikke begrænses til personskattelovgivningen, men til skattelovgivningen i det hele taget. Vi har den opfattelse i Frihed 2000, at det har været en gave, at der f.eks. på selskabsskatteområdet har været konkurrence landene imellem.

Hvis man for 10 år siden havde besluttet sig for, uanset om det så var ved en flertalsafgørelse, eller det var i enstemmighed, at den selskabsskat, man havde som gennemsnit dengang, vel egentlig var meget god og så lagde den f.eks. som et minimum, så havde vi stadig væk i dag haft 50 pct.s selskabsskat i Danmark. Det ville have været til stor skade ikke bare for dansk erhvervslivs konkurrenceevne, men for hele EU's konkurrenceevne i den globalisering, vi oplever.

Så derfor er vi glade for, at specielt lande som Sverige og ikke mindst Irland er gået i spidsen med at sænke deres selskabsskatter, og så har vi i Danmark følt os kaldet til at følge efter, og vi vil inden jul opleve, at den danske selskabsskat jo bliver sænket til nu 30 pct.

På samme måde er det faktisk vores håb, at konkurrencen landene imellem kan medføre, at mange andre punktafgifter osv. ikke bliver harmoniseret, men bliver konkurreret ned til fordel for virksomhederne og til fordel for borgerne.

Vi så et eksempel på, hvor galt det kan gå, da daværende skatte- og afgiftsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, rejste til EU med det formål at lægge et loft over momsen. Han kom glædestrålende hjem og sagde: Hurra, nu har vi fået fælles regler. Ja, det var en regel om minimumsmoms, sådan at momsen ikke kan komme under 15 pct. Dog er der nogle muligheder for, hvis man har differentieret moms, stadig væk at kunne opret-holde det.

Så vi ser det sådan, at det er et dansk og alene et dansk anliggende, hvilke skatter og afgifter vi vil pålægge den danske befolkning. Det har resulteret i, at det i øjeblikket er verdens højeste skatter og afgifter.

Men der er forventningen om, at hvis bare man i EU kan blive enig, så kan vi da i det mindste aflaste dansk erhvervsliv for en del af ulem-pen. Hvis vi indfører en CO₂-afgift i Danmark, er det ikke helt så slemt, hvis de andre lande også gør det. Det vidner om manglende forståelse for, hvordan internationaliseringen virker.

Fru Elisabeth Arnold tiljubler aftalen om, at man nu i Luxembourg og andre steder skal offentliggøre eller i hvert fald indberette, hvad der står på forskellige bankkonti. Ja, i første omgang vil kapitalen bevæge sig mod Liechtenstein og Schweiz. Hvis de så også lokkes til at indgå bilaterale aftaler på området, vandrer kapitalen til Cayman Islands og andre steder.

Det er konsekvenserne af, at finanstransaktioner er blevet internationaliseret, og at milliarder kan flyttes, lige så hurtigt en computer kan sige dut. Vi dræner EU for kapital, jo strammere et greb vi holder om kapitalen. Det er den lære, vi har, og det synes jeg er en god lære, for det lægger grænser for, hvad de enkelte nationer kan finde på af forskellige former for skatter og afgifter.

Så naturligvis støtter vi forslaget, men vi har en efterlysning af, at forslaget ikke kun begrænser sig til personskattelovgivningen, men at det var et forslag, der gjaldt skattelovgivningen i det hele taget.

Det løfte, som en tidligere regering gav Folketingsret om, at skattelovgivningen er et nationalt anliggende, var vi glade for, dengang det blev afgivet. Vi kan så være bekymrede for, at det begynder at blive udvandet i takt med nu senest renter af opsparede midler, men også i takt med de ambitioner, der har været om at få harmoniseret selskabsskatten.

Det er ikke noget, vi støtter, tværtimod. Vi skal ikke have harmonisering, men vi skal have

liberalisering, og vi skal have konkurrence landene imellem. Når skatter og afgifter bliver sænket, vil det være til gavn for de enkelte borgere og de enkelte virksomheder. Men vi oplever i øjeblikket, at det desværre går den modsatte vej.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten er tilhænger af, at der indgås aftaler om mindstesatser på forskellige skatteområder, ikke mindst hvis de kan gøres globale eller i hvert fald vidtrækkende, sådan at de lande, der i særlig grad benytter sig af skattekonkurrence, også bliver inddraget i nogle aftaler.

Derfor må jeg sige, at hr. Kim Behnkes og Frihed 2000's støtte til Enhedslistens forslag altså beror på nogle andre interesser, end Enhedslisten har. For vores bekymring med hensyn til den kommende skatteharmonisering er den modsatte, nemlig at EU gennemfører en harmonisering, som underminerer det danske skattegrundlag og dermed vores velfærd her i landet.

Så spurgte hr. Kim Behnke, om ikke der var andre punkter inden for beskatningen, som i virkeligheden burde være omfattet af forslaget. Der er jeg blevet opmærksom på, at vedrørende indirekte skatter, altså afgifterne, er der også et bilag, hvor man vil lave flertalsafgørelser, og hvor spørgsmålet om punktafgiftsstrukturen er kommet ind. Om det kan lægge an til en harmonisering og måske også en suverænitetssafgivelse bør analyseres grundigt.

Men der er altså andre områder, hvor der sniger sig yderligere skatte- og afgiftsharmonisering ind. Så hr. Kim Behnke kan da have ret i, at det under udvalgsbehandlingen kan vise sig nødvendigt at udbygge forslaget. Det må vi kigge på.

Forhandlingssituationen har udviklet sig meget dårligt for Danmark på det her område. De to stærkeste lande i EU vil jo have, at denne her skatteharmonisering skal gå meget hurtigt, og derfor har de nu fremsat et forslag om flertalsafgørelser, som også rækker direkte ind på personskatteområdet.

Nu siger ministeren så, at det jo ikke bliver til noget. Det ved vi jo så ikke. Storbritannien er indtil videre imod det.

Vi ved, at Storbritannien stiler imod en aftale med Frankrig og Tyskland om stemmevægtene, og der vil danske interesser naturligvis blive

solgt, for Danmark har jo ikke fælles interesser med Storbritannien i spørgsmålet om stemmevægte, men Storbritannien ønsker noget at forhandle med på spørgsmålet om stemmevægte. Det kunne være et forlig med Frankrig og Tyskland om f.eks. det her.

Så jeg vil advare meget imod, at man tror, den hellige grav er vel forvaret på det her område. Der er desværre meget, der tyder på, at det går den gale vej under forhandlingerne. Det kan jo tænkes, at det kommer til at ligge et eller andet sted midt imellem det fransk-tyske meget vidtgående forslag, og det, vi kender i forvejen, som allerede er slemt nok.

En anden mulighed er, at man nøjes med at vedtage det hidtidige udkast, hvor personskatter så kan besluttes i EU ved enstemmighed, for så har man jo banet vejen for, at man i den næste traktat – hvor forhandlingerne jo kan forventes om nogle ganske få år, sandsynligvis omkring 2004 – går over til flertalsafgørelser på det her område, sådan som Frankrig og Tyskland kræver allerede på nuværende tidspunkt.

Så får vi at vide: Ja, men det er jo heller ikke suverænitetssafgivelse, så det skal befolkningen heller ikke spørges om, for i Nicetraktaten afgang vi jo suveræniteten på personskatteområdet, på de direkte skatter.

Sådan er salamimetoden jo på det her område. Først skriver man det slet ikke i Traktaten. Det er det, vi har i den nuværende Amsterdamtraktat: der står slet ikke direkte skatter eller personskatter i Traktaten.

Så begynder man at fifle med nogle vedtagelser på personskatteområdet alligevel, hvorefter man siger: Jamen det er jo med i Traktaten, for vi har jo gjort det. Det kan I jo bare se. Man vedtager jo allerede lystigt ting og sager på det område i EU. Det var ganske vist ikke meningen med Traktaten, og befolkningen er ganske vist aldrig blevet spurgt om det, men det har vi jo gjort, så ergo er det med i Traktaten, og ergo kan vi bare skrive ordet direkte skatter ind i Traktaten, for så er det jo heller ikke suverænitetssafgivelse.

Næste gang bliver det flertalsafgørelser. Flertalsafgørelser er jo heller ikke suverænitetssafgivelse. Bare fordi vi opgiver vetoretten og dermed fuldstændig kontrollen med, hvad der sker, er det heller ikke suverænitetssafgivelse. Der er ingenting, der kan opnå betegnelsen suverænitetssafgivelse.

Ved hjælp af denne salamiteknik kan man i løbet af en årrække tage et hvilket som helst om-

råde ind i Traktaten, som man ønsker, uden nogen sinde at spørge befolkningen.

Det er noget af det, som efter min opfattelse er det mest bedrøvelige ved den danske EU-debat. Hvis det var sådan, at tilhængerne af det projekt stod frem og sagde: Jamen vi vil gerne have den skatteunion. Og hvis de ville sige til befolkningen: Vi kæmper for en skatteunion, vi ønsker en skatteunion, det er en stor vision at lave en skatteunion – ja, så var det da en god demokratisk diskussion at få.

Hr. Knud Erik Hansen har nogle bud: Kunne man have nogle fornuftige elementer i en skatteunion? Jeg vil ikke engang udelukke det.

Men den demokratiske samtale i befolkningen om sådan et emne er jo fuldstændig umulig, fordi et flertal i denne her sal kun har én bemærkning, når sådan noget kommer til debat, nemlig at det hele ingenting har på sig. Der er ingenting i det, og der kommer aldrig noget i det, selv om alle uden for denne her sal ved, at der selvfølgelig er noget i det. Det er ikke for sjov skyld, at Frankrig og Tyskland står på hovedet for at få gennemført nye regler på det her område. Så selvfølgelig er der noget i det. Selvfølgelig er der nogle motiver til, at de store EU-lande og Europa-Kommissionen tromler løs omkring spørgsmålet om skatteunion og heller ikke overhovedet lægger skjul på det.

I de andre lande diskuterer man lystigt spørgsmålet om skatteunion. I Frankrig og Tyskland er det et offentligt debatteama, men i denne her sal eksisterer det ikke. Hvis man nævner ordet skatteunion, så farer flertalsordførerne forskrækkede op på talerstolen og forsikrer befolkningen om, at sådan noget eksisterer slet ikke. Det er noget, hr. Keld Albrechtsen har opfundet, får de at vide.

Jeg vil selvfølgelig arbejde lidt videre med, hvordan juraen i det her hænger sammen. Jeg kan jo se foran mig, at der kommer en meddelelse fra regeringen på et eller andet tidspunkt om, at der ikke er nogen suverænitetssafgivelse i det her, men det er jeg altså ikke overbevist om er rigtigt, for er det medholdeligt efter grundloven, at man sådan skivevis tager et område, som begynder med slet ikke at være i Traktaten, og som ender med at være der, og så på et tidspunkt endda med flertalsafgørelser. Det synes jeg ikke.

Jeg tror egentlig også, det vil være svært for nogle af flertalsordførerne her i salen at forklare det – uden for denne sal. Det tror jeg vil være ganske vanskeligt.

Men sådan ligger landet. Det kan være, at der, som hr. Kim Behnke foreslog det, bør vedtages ændringsforslag, der udbygger det forslag, som allerede nu ligger der, fordi der altså viser sig at være flere problemer på skatteområdet i traktatforslagene i Nice, end vi i første omgang havde været klar over. Jeg har stillet et såkaldt § 20-spørgsmål til udenrigsministeren om det med punktafgiftsstrukturen, så vi også får en besvarelse på det punkt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Der er to korte bemærkninger. Først hr. Knud Erik Hansen og derefter fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Der er to ting, der præger debatten om EU, nemlig at en fløj siger: Der sker aldrig noget. Og der er jeg enig med hr. Keld Albrechtsen i, at man ofte møder en diskussion med nogle tendenser, som er på vej, og som kommer til os på et eller andet tidspunkt, men som mange fornægter. Det er rigtigt. Der er mange, der siger, at der aldrig sker noget.

Men jeg oplever også en anden tendens, hvor nogle siger: Der sker altid noget. Jeg synes faktisk, at hr. Keld Albrechtsen er udtryk for det. Uanset hvad, så er det det værste skræmmebillede, der bliver manet frem.

Jeg synes, at hvis hr. Albrechtsen havde set lidt på det, der er sket med diskussionen om at gå fra enstemmighed til flertal, så er der faktisk også sket det, at når man går fra enstemmighed til flertal, så begynder man faktisk at diskutere artiklerne mere konkret. Hvad er deres indhold? For så får det jo meget større betydning.

Jeg er helt sikker på, at vi også får den diskussion om personskatterne. Jeg synes egentlig, at hr. Keld Albrechtsen skulle have taget det, der faktisk er sagt her, til sig. Vi er nogle, der har sagt: Personskatter skal ikke med. Det er ikke kun sagt af SF, men det er faktisk sagt af mange partier. Så jeg tror faktisk, at hr. Keld Albrechtsen har fået et tilsagn om, at personskatter ikke kommer med, og det bliver heller ikke med SF's vilje, at personskatter kommer med.

Så vil jeg i øvrigt lige sige, at det, som Enhedslisten har foreslået, faktisk er, at alle ord om direkte skatter skal udgå, og dermed imødegår hr. Keld Albrechtsen faktisk det, han selv siger, nemlig at man godt kan finde fornuftige løsninger på selskabsskatteområdet og på andre områder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen skal ikke kalde forgæves på ja-partier, som gerne vil melde klart ud: Det Radikale Venstre går ind for europæisk samarbejde og går ind for europæisk integration.

På skatteområdet er det jo rigtigt, at personskatteområdet ikke er omfattet af den kompetence, EU har. Men det danske skattesystemet er jo opbygget både af indirekte skatter, direkte skatter, personskatter og afgifter og et helt kompleks af skatter og afgifter. Det ved hr. Keld Albrechtsen udmærket godt, og adskillige af dem er jo underkastet EU-bestemmelser.

Jeg vil blot nævne to eksempler på, hvor jeg synes, at den skattepolitik, vi har ført i EU med de andre EU-lande, har været overordentlig vellykket. En skattepolitik, som hr. Keld Albrechtsen burde have været glad for.

Det ene er momsordningen, hvor der er lagt en minimumsmoms ind på 15 pct., og derudover er det det enkelte lands egen risiko, hvor højt det vil lægge sin almindelige moms. Det er en beskyttelse af lande med høj moms: Det er en beskyttelse af de momsindtægter, som vi skal bruge bl.a. til at sikre vores velfærdssamfund.

Den anden del er den renteskatteordning, som nu er kommet. Det har i årevis været en dansk kamp at sikre, at renteindtægter bliver beskattet overalt i EU. Det bliver de forhåbentlig nu. Det er et stort fremskridt, og det er til gavn for vores velfærdssamfund.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten er jo ikke noget alt eller intet-parti. Det er vi faktisk ikke, vil jeg sige til udenrigsministeren; og det har udenrigsministeren faktisk glæde og gavn af i visse sager, som jeg godt kunne begynde at nævne, men som taletiden ikke tillader.

Men vi vil da være indstillet på, hvis det kan fremme forslaget, at man særskilt nævner, at minimumssatser vedrørende selskabsskat og minimumssatser vedrørende renter, der går over grænserne – det er jo to områder, hvor internationale aftaler er relevante – vil vi da gerne være med til at gå ud og anbefale befolkningen er med også i en EU-traktat, så sandelig da.

Men det er jo altså ikke det, der er Frankrigs og Tysklands motiv. Nu fremstiller hr. Knud Erik Hansen det lidt, som om jeg forsøger at lave et skræmmebillede. Men det er jo ikke mig, der har fundet på, at der skal indføres flertalsafgø-

relser på personskatteområdet. Det er Frankrig og Tyskland, der lige har fremlagt et forslag om det.

Hr. Knud Erik Hansen må undskylde, men det er altså ikke mig, der ser spøgelse ved højlys dag. Det er i hvert fald nogle meget håndgribelige og fast eksisterende spøgelse så, for det er den franske og den tyske regering, vi snakker om; og det er dog ingen bagatel sådan forhandlingspolitisk betragtet, at det lige netop er de to regeringer formentlig kraftig understøttet af Europa-Kommissionen.

Men jeg er da glad for, at hr. Knud Erik Hansen tolker debatten som et tilsagn om, at det ikke må ske. Men så havde det været mere sikkert at vedtage Enhedslistens forslag med de korrektioner, som er ønsket både fra hr. Kim Behnkes, hr. Knud Erik Hansens og fru Elisabeth Arnolds side. Dem kunne vi godt sætte os ned og blive enige om.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at det, jeg opponerede imod, var den dér defaitistiske holdning, at fordi England og Frankrig nu siger, de vil noget – og det er da rigtigt – at så bliver det altså sådan.

Der forestår da helt klart en kamp, hvis England og Frankrig vil have det her igennem. De havde også nogle ønsker om det såkaldte forstærkede samarbejde, og Italien havde i hvert fald noget, som var meget mere vidtgående end det, der sandsynligvis kommer igennem.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi begynder at se det her meget mere som den politiske kamp, der foregår, for det gør der, og også have øjnene åbne for de tendenser, der er med, at nogle vil meget mere, end vi vil på nogle områder, hvor vi synes, det er skadeligt. Men vi skal så sandelig da også stå op og sige, at vi faktisk også har en styrke til nogle gange at sige nej og gå imod det, også slås imod det, også have den mulighed; ellers bliver det jo helt umuligt at have med at gøre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men nu er det jo sådan, når man har fulgt den her debat i mange år og deltaget i den f.eks. tilbage fra EF-pakken i 1986 og årene fremefter,

som jeg har, så har man jo set utallige planer, som er kommet fra Frankrig og Tyskland, og det ulyksalige ved dem er, at de altid før eller siden bliver gennemført. Ikke nødvendigvis i deres fulde udstrækning, og ikke nødvendigvis på det tidspunkt, hvor de kommer frem. Men det ender jo til syvende og sidst med, at hovedindholdet i dem bliver gennemført.

Det ved hr. Knud Erik Hansen jo godt. Sådan er integrationsprocessen i den Union jo. Så kan man forsinke det lidt nogle gange – jeg har i al beskedenhed arbejdet en del på at forsinke det – men sådan er jo integrationen.

Jeg ved ikke, om udenrigsministeren lige kan nogle eksempler på, at noget, som Frankrig og Tyskland i fællesskab virkelig har ønsket for alvor, aldrig nogen sinde er kommet videre. Jeg har ikke lige et eksempel på det i hovedet. Det er muligt, enhver regel har jo en undtagelse, men når de to regeringer har aftalt noget, de virkelig brændende ønsker sig, så har det det altså med at blive gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne pårørendes adgang til at modsætte sig en af døds skriftlige bestemmelse om testation af organer m.v. til forskningen.

Af Gyda Kongsted (V), Henriette Kjær (KF) og Yvonne Herløv Andersen (CD) m.fl. (Fremsat 31/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.